

August Pfeiffer

**Aug. Pfeifferi D. Specimen Didacticum Ebraeum : iuxta Quod Linguae Sanctae
Fundamenta Decem Lectionibus Horariis Deponi Possunt**

Lipsiae: Lipsiae: Gleditschius: Brandius, 1684

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn791379353>

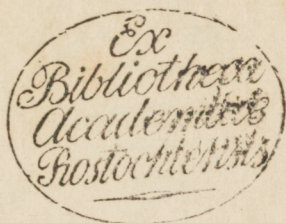
Druck Freier Zugang

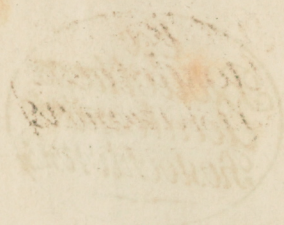

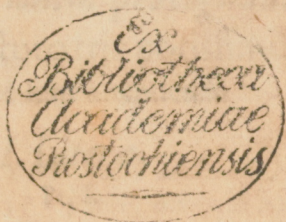
CIC-1702 (15)

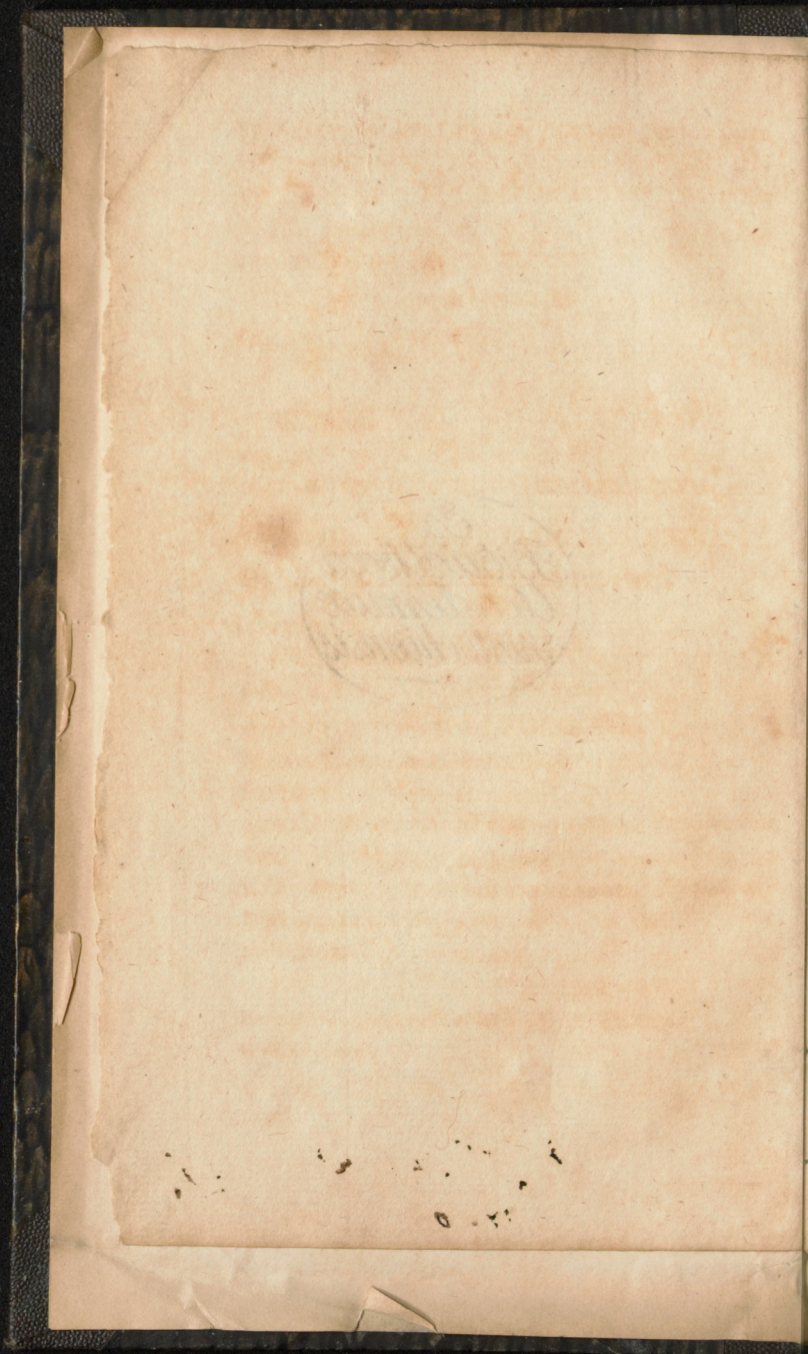
930 (13)

(15)

3
AUG. PFEIFFERI D.
SPECIMEN DIDACTI-
CUM EBRÆUM,
JUXTA QVOD
LINGVÆ SANCTÆ
FUNDAMENTA
DECEM LECTIONIBUS
HORARIIS
DEPONI
POSSUNT.

LIPSIAE,
Sumpt. JO. FR. GLEDITSCHII,
Bibliopol.
Typis JUSTINI BRANDI.
Ao. clō 10c xxciv.

67.

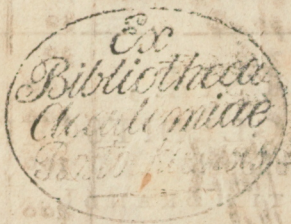
Ag. Tychsen
1766

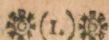
Lectori Philebræo

S. P.

Non est animus intra tam angustum ambitum decem horarum omnem Lingvæ Ebraicæ analogiam Grammaticam huiusque subtilitates concludere. Neq[ue] enim ea me incessit vesania, ut Lingvam Sanctam existimem animalculum quoddam *עֲוֵלָה* aut unius roridæ noctis fungum. Fundamenta saltem sic poni volo, quibus cætera deinde facili negotio superstrui poterunt. Experientia enim rerum magistra me satis superque edocuit, prolixâ illa atque lenta præceptorum explicatione & omnium minutiarum insectatione parum profici, verum ubi ad finem perventum est, priora oblivione esse obliterata omnia; contra verò felicius procedere negotium, ubi lingvæ analogia brevi temporis spatio sub unum veluti obtutū sistitur, quomodo facili aliqua lingvæ idea & confusa saltem Grammaticæ notitia concipi potest, quæ subsequente praxi supplenda est.

Vale & boni consule.

L. N. J.

SPECIMINIS DIDACTICI

EBRÆI

HORA PRIMA.

DE LITERIS ET VOCALIBUS.

§. 1. LITERÆ h. e. *Consonæ sunt.*
XXII. quarum *Figuram, Appellationem & Potestatem* sequens sistit Schema:

א	Aleph.	<i>aspiratio tenuis</i>	1
ב	Beth	<i>bh, β</i>	2
ג	Gimel	<i>gh</i>	3
ד	Daleth	<i>dh</i>	4
ה	He	<i>h</i>	5
ו	Vau	<i>v consona</i>	6
ז	Sain	<i>s leniss.</i>	7
ח	Cheth	<i>ch vel bh</i>	8
ט	Teth	<i>t</i>	9
י	Jod	<i>j conf.</i>	10
כ	Caph	<i>ch, χ</i>	20
ל	Lamed	<i>l</i>	30
מ	Mem	<i>m</i>	40
נ	Nun	<i>n</i>	50
ס	Samech	<i>s forte.</i>	60
ע	Ajin	<i>spir. asperrimus</i>	70
פ	Pe	<i>ph, φ</i>	80
צ	Zade	<i>z</i>	90
ק	Koph	<i>k</i>	100
ר	Resch	<i>r</i>	100
ש	Schin	<i>sch, x } stene }</i>	300
ת	Sin		
	Thau	<i>th, θ</i>	400
	A		§. 2.

Uterus distenditur, fetus ingreditur, percutitur.
Asiaticus, hunc e labris compressit, et emittit.
Dentales, quae de capite anterioribus, tingon pulgatis, operantur.

§. 2. Circa FIGURAM nota (α)
 quinque has כמנפץ (memoriae causa di-
 ctas *Camnephex*) in fine mutare figuram
 h. m. דסןף. (β) Quasdam (præcipuè
 אהלת & finalem ם) esse supplendi spa-
 tii & decoris gratia *dilatabiles* h. m.
 ז ה ל ה ם

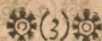
§ 3. Circa potestatem nota, quatuor istas
 אֵהוּ (memoriæ causa אֵהוּ *Ehevi*) ali
 quando quiescere sive non legi, puta אֵהוּ
 quando non habent vocalem ad se spe
 ctantem, ubi tamen excipe מֵ מַפִּיקָא
 tum; & Jod finale, quando præcedit alia vo
 calis quam Chirec & Tsere. *Van v.* quiesci,
 quando est fulcrum. *טָמַם Tamé* יָרָה
gala. רִבְרִי *dibbre*: אֵר *ôr.*

§. 4. Ratione organi dividuntur li-
 -eræ in GUTTURALES אֶחָדָה achachâ,
 LINGUALES רֶטְלֶנֶת datleneth, PALA-
 -TINAS גִּיכָח Gichak, DENTALES זֶסְזַרָשׁ
 safzarasch, LABIALES בּוּמָף Bumaph.

VOCALS.

§. 4. VOCALES, quæ consonis hic non coordinantur, sed substernuntur vel commodè adji- ciuntur, eæque propriè dictæ sunt *decem*, quinque *longæ* & totidem *breves* iis respondentes, quas sequens exhibet Schema.

VO.

VOCALES

LONGÆ

BREVES.

ā	Kamez	⋈	A	-	Patach	α
ê	Isere	⋈	E	⋈	Segol	è
î	Chirec m.	⋈	I	⋈	Chirec p.	ì
ô	Cholem	⋈	O	⋈	Kamez chatuf.	ò
û	Schurec	⋈	U	⋈	Kibbuz	ù

§. 5. Observa (α) Kamez ā & Kamez chatuf ô habere eandem figuram ⋈, quæ v. legitur ô in syllaba composita (nisi tonus vel Meteg adsit) alias ā. (β) Tres Vocales sc. Chirec magn. Cholem & Schurec loco fulcri usurpare consonam , quam verò duæ priores quandoque amittunt.

HORA SECUNDA.

DE PUNCTIS RAPTIS, SIGNIS ORTHOGRAPHICIS, SYLLABA ET TONO.

§. 6. Præter vocales veras dantur quinque improprie sc. istæ.

⋈	Scheva	⋈
⋈	Catef-patach	⋈
⋈	Chatef-Segol	⋈
⋈	Chatef-Kamez	⋈
⋈	Patach - gubba	⋈

§. 7. Scheva est signum Grammaticum, quod indicat absentiam Vocalis (quam in fine, præterquam sub finali ⋈ & præcedente aliâ schevatâ , nunquam exprima-

A 2

tur

tur). simulque est *symbolum connexionis*,
namque literam, quam afficit, vel trahit ad
præcedentem & tum planè *quiescit* (id quod
fit in fine, postque brevem non habentem
Meteg) vel ad sequentem, & tum est mobile
sed rapidè, qualis sonus editur inter priores
duas literas vocum Ptolemæus, Mnemon,
Tmema &c. (quod fit א ab initio, א post
aliud Sheva, א post longam tono caren-
tem, & ׀ sub Dagesfatâ)

§. 8. Sub gutturalibus componitur,
cum Patach, Segol & Kamez - Chatuf,
rapidissimè itidem efferendum.

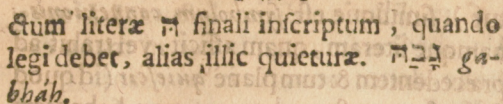
§. 9. Patach-gnubha, s. *furtivum* sub ul-
timis ׀ ׀ & ׀ (raro sub penultimis מ
& ׀, sc. sequente ׀) loco Scheva quiescen-
tis adhibetur, rapidè ante consonam efferen-
dum, ut, ׀ ׀ ׀ maschiach.

SIGNA ORTHOGRA- PHICA

§. 10. *Signa orthographica* sunt quatuor:
Dages, Mappik, Meteg, Makkeph. DA-
GES vel *lene* est vel *forte*. Illud sex literas
בגדכפּ begadkephath ordinariè aspi-
ratas bh, gh, dh, ch, ph, th, privat sua aspira-
tione בגדכפּ b, g, d, c, p, t, id est ab ini-
tio ferè, vel præcedente Scheva quiescente.

§. 11. *Forte* omnibus literis (præter-
quam gutturalibus & Resch) inscriptum eas
duplicat: ׀׀ ano.

§. 12. MAPPK (Eduktor) est pun-
ctum

§ 13. Meteg (*Frenum*) est Virgula infernè Vocali adscripta eam extra tonum decorè suspendens. מֵתֵג *bâ jethâ.*

§. 14. MAKKEPH (*Junctor*) est
lineola transversa diversas vocales copu-
lans ad continuam prolationem, uti *Hyphen*.
מְכַתֵּם *Eth-col- ascher*.

§. 15. E conjunctione literæ & vocalis
 oritur SYLLABA, quæ vel *simplex* est,
 vel *composita*. SIMPLEX constat ex
 una consona mobili & vocali: גָּלִיתַּי ga-
 li-ta. COMPOSITA pluribus con-
 stat consonis per puncta rapta copulatis
 vel in Dagassata implicitis: מַשְׁכֵּרְתָּךְ mas-meres tua
 cūr-tech. פִּיק־קֶד pik - ked. מֵנֵה mené.
 רוּאֵחַ ruäch.

§. 16. TONUS in bi-vel polysyllabis
est vel in *ultima* (præsertim si ea sit compo-
sita cum vocali longa : דָּבָר daBâq, vel
habeat ante se scheva mobile פָּקֵדָה pake-
da) vel in *penultima* (præcipue si ea sit sim-
plex cum vocali brevi pura מֶלֶךְ melech.)
Oxytona vox Ebræis *Milra*, paroxytona
Milel vocatur. De ACCENTIBUS a.
secundariò sedem toni indicantibus
aliàs seorsim agitur.

§. 17. Ebraica feliciter lecturus I. Literas Alphabeticas semel atque iterum manu exprime, donec memoriæ inhærescant.

II. Eas, quæ cognatæ figuræ sunt, utיח, יח, תח, תח, è consideratione linearum & angulorum dignosce, ne inter legendum confundas.

III. Quatuor litterarum **והי** motum & quietem rectè imbebe.

IV. Vocalium longarum & brevium,
differentiam attende.

V. Lecturus à dextra versus sinistram
more nobis contrario procede.

VI. Syllabam semper à consona incipe
(excepto 1 initiali.)

VII. Literam cum vocali juncturus in syllabam, vide num sequatur Scheva quiescens vel Dages forte? adeoque an sequens littera simul sit assumenda in syllabam compos.

VIII. Tonus ordinariè illic est, ubi est
accentus, quod si secus fiat, regulæ §. 16.
succurrent.

Praxis ex Soph. III. v. 8.

לְכֵן חֲסִידֵי לֵוִי | *Lachên bhaccu-lî, neûm*
יְהוָה לְיוֹם קוֹמִי | *Jehová, lejôm kumi*
לְעַד כִּי מִשְׁפָּטִי | *le'ad : ki mischpatî*
לְאַסֹּף גּוֹיִם לְקִבְצֵי | *le'asôph gojim, lekobbzî*
מִמְּלֹכֶת

[illegible]

DE MUTATIONE PUNCTORUM.

§. 19 Præcipua analogiæ Grammaticæ ratio apud Ebræos dependet à *mutatione punctorum vocalium*, cujus summa hæc est :

Puncta Ebraica mutantur non modo ob incrementum vocis, ita ut in syllaba composita transeat vocalis longa in brevem & contra in simplici brevis in longam ob toni absentiam; ante dagesatam sine tono longa in brevem & ante dagesandam brevis in longam; in tertiâ & secundâ ante tonum certæ vocales in Scheva; sub gutturalibus Scheva simplex in compositum; in concursu duorum Schevaim alterutrum in vocalem; sed etiam propter accentum. Ista summaria regula in decem sequentes diduci potest.

I. Vocalis longa in syllaba composita
tono cassâ in brevem ; & contra bre-

vis in Syllaba simplici tono cassâ in longam mutanda est. E. g. וְיָרִיד pro וְיָרִיד, עָלִי pro עָלִי.

II. Ante litteram fortiter Dagesstatam sine tono vocalis longa mutatur in brevem sc. in וְיָרִיד, עָלִי in וְיָרִיד, עָלִי in וְיָרִיד vel Kamezchatuf. E. g. וְיָרִיד pro וְיָרִיד, עָלִי pro עָלִי, וְיָרִיד pro וְיָרִיד.

III. Ante gutturalem vel ר dagesfandam vocalis brevis in longam modo contrario mutatur, ut וְיָרִיד pro וְיָרִיד, עָלִי pro עָלִי.

IV. In tertia ante tonum vocales quinque sc. א, י, ו, ה, נ (in Syllaba simplici & pura) & י (sequente segol vel Pat.) corripiuntur in Scheva ut : וְיָרִיד pro וְיָרִיד, עָלִי pro עָלִי.

V. In secunda ante tonum Tsere (non precedente Kamez) item Patach & segol (accedente alia terminatione quam plurali, ubi sc. in Kamez transeunt) in Scheva mutantur : וְיָרִיד pro וְיָרִיד.

VI. Scheva simplex sub gutturalibus mutatur in compositum (usitatus) & quidem mobile perpetuo; quiescens sub prima & secunda radice, ubi prior deinde vocalis in cognatam וְיָרִיד Scheva transire solet. וְיָרִיד pro וְיָרִיד, עָלִי pro עָלִי.

VII.

VII. Scheva simplex ante aliud simplex legendum mutatur usitate in Chirec, rarius in patach vel Segol E. g. כְּכָל pro כָּכָל : posterius v. si sub Jod sit, prorsus tollitur : כִּימִי pro כִּימִי.

VIII. Scheva compositum ante simplex ab initio abjicit suum Chateph, in medio conciditur f. abjicit alterutram sui partem E. g. אֶפְסִי pro אֶפְסִי, יַעֲמֹד vel יַעֲמֹד pro יַעֲמֹד.

IX. Scheva simplex mobile ante compositum mutatur in vocalem brevem huic analogam E. g. יָאֵי pro יָאֵי.

X. Propter accentus regios quosdam quaedam vocales mutantur, ut Patach quodcumque & Segol sequente alio Segol in Kamez, Scheva in Segol & anteterminationes verbales in eam vocalem ex qua ortum est, ut כָּרָם pro כָּרָם, יִרְאֶה pro יִרְאֶה. Omnium istarum regularum praxin qui desiderat, restituat voces אֶזְרָא לְעֹרְמֵי הַרְגִּלִּים h. m. - אֶזְרָא לְעֹרְמֵי הַרְגִּלִּים. Præterea verò dantur quoque euphonica vocalium alternationes usu discendæ ut הִתְאַרְץ pro הִתְאַרְץ.

HORA QUARTA.

DE VERBO IN GENERE.

§. 20. In verbo cumprimis notanda Numerus, Persona, Genus, Modus, Tempus, indeque resultans Conjugatio. Numerus duplex

duplex Singularis & Pluralis. Dualis Plurali contradistinctus in verbo exulat.

§. 21. *Personæ* in Præterito & Futuro tres ; & quidem in præterito tertia, utpote simplicissima præmitti solet. Imperativus solam secundam agnoscit.

§. 22. *Genus* (præterquam in prima persona, quæ semper communis) duplex Masculinum & Fœmininum, nomini in constructione respondens.

§. 23. *Modi* tres, *Indicativus*, *Imperativus* & *Infinitivus*. Per hunc mediantis particulis inseparabilibus כ in, כ secundum, ל ad, מ a (memoriæ causa בבלם Bachlam) exprimuntur Gerundia & Supina E. g. בִּפְקֹר in visitare i. e. visitando.

§. 24. *Tempora* explicitè in verbo finito duo sunt : *Præteritum* & *Futurum*. *Præsentis* vices vel Præteritum supplet, vel Participium Benoni s. præsens, additis pronominibus personalibus.

§. 25. *Conjugatio* propriè loquendo unica, quatuor tamen dantur classes significationum ex eadem radice deductæ & per certos characteres insinuatæ, & a verbo פִּקֵּר appellationem sortitæ. Tres priores sunt activæ & passivæ, quarta neutralis.

Prime character in activo dicto *Kal* nullus, quia originem cæteris dat, פִּקֵּר. In Passivo dicto *Niphal*, Character, est נ, פִּקֵּל.

Secun-

Secunde character tam in activo dicto *Piel*, quàm Passivo dicto *Pual*, character est Dages forte in medio radicali A. פִּקֵּר, P. פִּקֵּר.

Tertia character tam in activo dicto *Hiphil*, quàm Passivo *Hophal* est He prapositum A. הִפְקִיר. P. הִפְקִיר.

Quarte *Hitpael* character est praposita, Syllaba הִתְּ, הִתְּפִקֵּר. *Prima* significatio est nuda, *secunde* ordinariè intensiva, *tertia* effectiva, *quarta* reciproca.

HORA QUINTA.

DE FORMATIONE ET FLEXIONE TEMPORUM.

§. 26. *Formatio* sive deductio temporum, & modorum è radice talis est (ubi nota characteristicam conjugationis pelli à characteristica temporis.)

Præteritum.	Futurum.	Imperat.
Kal פִּקֵּר	פִּקֵּר	פִּקֵּר
Niphal נִפְקֵר	נִפְקֵר	נִפְקֵר
Piel פִּקֵּר	פִּקֵּר	פִּקֵּר
Pual פִּקֵּר	פִּקֵּר	—
Hiphil הִפְקִיר	הִפְקִיר	הִפְקִיר
Hophal הִפְקֵר	הִפְקֵר	—
Hitpael הִתְּפִקֵּר	הִתְּפִקֵּר	הִתְּפִקֵּר

Hisce

Hic accedunt *Participia*, quæ in tribus posterioribus conjugationibus formantur per מ: *Kal* פִּקֵּר visitans פִּקֵּר visitatus. *Niphal* נִפְקֵר. *Piel* מִפְקֵר. *Pual* מִפְקָר. *Hiphal* מִפְקֵר. *Hophal* מִפְקָר. *Hup.* מִפְקֵר.

§. 27. Flexio deinde fit juxta sequens Schema :

PRÆTERITUM.					
1.	2.	3.	1.	2.	3.
c.	m.	c.	c.	m.	m.
וְ	וְ	וְ	וְ	וְ	וְ
	f.			f.	f.
	וְ			וְ	וְ
FUTURUM.					
3.	2.	1.	3.	2.	1.
m.	m.	c.	m.	m.	c.
וְ	וְ	וְ	וְ	וְ	וְ
f.	f.		f.	f.	
וְ	וְ	וְ	וְ	וְ	וְ
IMPERATIVUS.					
f.	m.		f.		
וְ	וְ		וְ		

In

§. 28. Cœterum in Conjugatione verborum feliciter processurus 1. Edisce primas formas Præt. Futur. & Imperativorum. 2. Flecte deinde easdem juxta Schema cuilibet tempori destinatum, ubi tamen observa circa Schema Præteriti (α) personas recenseri ordine retrogrado. (β) Fœmininum Masculino subijci. (γ) Loco circelli in primo spatio reponi Præteritum cujusque conjugationis & ei addi deinceps terminationes cœteris spatiis inclusas, observatis saltem inter flectendum sequentibus duabus regulis (δ) In tertia personâ utriusque numeri vocalem primæ formæ ultimam seu quæ sub secundâ radicali est (nisi sit Chirec) mutari in Scheva, E. g. פָּקַד, פָּקְדָה. (ϵ) In secundâ & prima persona utriusque numeri sub secundâ radicali semper requiritur Patach, quod si ubi non adest, adsumendum E. g. פָּקַדְתָּ pro פָּקַדְתָּ.

§. 29. Circa Schema FUTURI peculiariter observa (α) Personas (quæ naturalem ordinem retinent) hîc non modò distingvi per terminationes, sed etiam literas præformativas ante lineam collocatas. (β) Flexionem perfici variando ab initio literas præformativas (omnibus futuris cômunes) & addendo terminationes post lineam adjectas,

tas, observatis duabus sequentibus regulis, quarum una præformativas, altera terminationes concernit. (N) Si prima præformativa N habeat Sagol, sub cæteris est Chirec; si prima habeat: sub cæteris est Scheva simplex: si aliam quamcunque vocalem habeat, ea manet. E. g. תִּפְקֹד, תִּפְקֹד; תִּפְקֹד, תִּפְקֹד; תִּפְקֹד, תִּפְקֹד. (ב) Quando vox in Futuro [uti & in Imperativo] crescit in י, ו, פatach, Tseret & Cholem ultime non crescentis corripuntur in Scheva, ut תִּפְקֹד. Denique specialem observationem meretur, quod verbum a littera sibilante inchoatum in Hitpacl eandem cum ת Characteristica transponat E. g. הִצְעָקָה, הִצְעָקָה pro הִצְעָקָה, הִצְעָקָה pro הִצְעָקָה.

HORA SEXTA.

DE VERBIS DEFECTIVIS.

§. 30. Abludunt quandoque a forma paradigmatis Verba quæ dicuntur IMPERFECTA, quæ quando quandam e litteris radicalibus amittunt.

§. 31. Appellationem suam illa fortuntur ab antiquato Paradigmatе פִּעַל, unde prima radicalis תִּפְקֹד vocatur Pe, secunda Ain, tertia Lamed, & inde littera imperfectionem in verbo suslinens suscipit denominationem E. g. Verbum Imperfectum Pe Nun i. e. cujus prima radicalis est Nun.

§. 32.

§. 32. Pro diverso compensandi modo imperfecta verba dividuntur in *Defectiva* & *Quiescentia*. Illa vocantur quæ radicalem amissam compensant per Dages forte; hæc, quæ per vocalem longam.

§. 33. *Defectiva* sunt duplicia, scilicet *Defectiva Pe Nun*, ut נָשָׁא; & *geminantia Ajin* sive secundam E. g. סָבַב. Illorum imperfectio in eo est sita, quod prima Nun ex præscripto paradigmatis Schevanda abjicitur, & si id in medio contingat, compensatur per Dages forte. [Infinitivus constructus Kal insuper adsumit ת paragogicum נָשָׁא pro נָשָׁא] E. g. נָשָׁא pro נָשָׁא, נָשָׁא pro נָשָׁא.

§. 34. *Geminantia Ajin* [1.] in Conj. 1. & 3. unam è geminatis abjiciunt, h. m. KAL Præt. סָבַב Fut. נָשָׁא. Imp. & Inf. סָבַב HIPHAL. Præt. נָשָׁא. Fut. נָשָׁא. Imp. הָשָׁב. Part. נָשָׁב Hiph. Præt. הָשָׁב. Fut. נָשָׁב. Imp. הָשָׁב Part. מָשָׁב. Hoph. Pr. הָשָׁב Fut. הָשָׁב. & tum voce crescente assumunt Dages forte in literâ remanente è geminatis, quæ si sit Schevanda, in Præterito Cholem, alias Sægol requirit, E. g. סָבַב pro סָבַב, סָבַב pro סָבַב. [2.] In Conj. 2. & 4. vel regularia sunt, vel Dages Characteristicum pellitur, vocali præcedente in Cholem mutata, E. g. סָבַב pro סָבַב.

HORA

HORA SEPTIMA.
DE VERBIS QUIESCENTIBUS.

§. 35. Verba *quiescentia* quadruplicia sunt, quiescentia *Pe Jod*, *Ain Van*, *Lamed Aleph* & *Lamed He*.

§. 36. Quiescentia *Pe Jod*, solent *Jod* ex analogia verbi *Schevandum* abjicere, & compensare in Fut. Kal in *Tfere* [sequente alio *Tfere* vel *Patach*] in *Niphal* & *Hiphil* in *Cholem*, in *Hophal* per *Schurec*: Denique *Jod* in *Niphal* [& quandoque in *Hitpaël*] *Dageffandum* mutatur in *Vau*, E. g. *יָדָה* pro *יָדָה*, *יָדָה* pro *יָדָה*, *יָדָה* pro *יָדָה*, *יָדָה* pro *יָדָה*.

§. 37. In Quiescentibus *Ain Van* secunda radicalis *Vau* semper quiescit, & quidem (1.) in Conj. 1. & 3. h. m. KAL Prät. *קָם* pro *קָם*. Fut. *אָקָם*, Imp. & Inf. *קָם* Part. *קָם* NIPHAL Prät. *אָקָם* Fut. *אָקָם* Imp. & Inf. *אָקָם* Prät. *אָקָם* HIPHIL Prät. *אָקָם* Fut. *אָקָם* Imp. *אָקָם* Inf. *אָקָם* Prät. *אָקָם*. HOPHAL Prät. *אָקָם* Fut. *אָקָם* Inf. *אָקָם*. Et flexio deinde est ordinaria, si saltem notetur (2.) quiescentes vocales, utpote compensativas sive impuras, non mutari in *Scheva*. [β] Ante terminales Präteriti in *Niphal* & *Hiphil* aliquando assumi *Cholem*. (2.) in Conj. 2. & 4. hoc verborum genus eandem

eandem rationem habere cum geminantibus Ain, ut קימם pro קים.

§. 38. Quiescentia Lamed Aleph (α) pro Cholem & Patach ultimæ non crescentis poscunt Kamez E. g. מצמ pro מצמ, מצמ pro מצמ. (β) sub ultima Aleph Scheva respuunt & tum præcedens Pat. in Præt. Kal in Kamez, in cæteris Præt. in Tsere, alias in Segol mutant E. g. מצמ pro מצמ, מצמ pro מצמ.

39. Quiescentia Lamed He (α) omnia præterita finiunt in ה -, Futura (ut & Participia) in ה -, Imp. in ה -, Inf. in ה & constr. ות. (β) ה finale non Schevandum sine compensatione abjiciunt E. g. מצמ pro מצמ: Schevandū in י mutant (quod quiescit in Præterito Kal præced. Chirec; in cæteris aliquando præcedente Tsere; in Fut. & Imp. præcedente י) מצמ pro מצמ: in Fœm. Sing. tamen ה in ת transiit, ut: מצמ pro מצמ.

Versus memorialis:

Sunt DEFECTIVA hæc: NUN PRIMA; & DUPLA SECUNDA:
PRIMA quiescit IOD; VAU ALTERA; TERTIA ALEPH. HE.

HORA OCTAVA.

DE NOMINE.

§. 40. In nomine consideranda Forma;

B

Ar-

Articulus, Genus, Numerus, Casus, Declinatio, Comparatio.

§. 41. Nomina à verbis deriuantur vel nudè, vel additis literis האמנתי *Heemantit*, qualia aucta vocantur.

§. 42. Articuli vice fungitur ה, quod cum Patach sequente Dages præfigitur nominibus appellativis & absolutis. E. g. הַמֶּלֶךְ ὁ βασιλεύς, האדם ὁ ἀνθρώπος & Euphoniæ causa הַכְּרִים τὰ ὄρη. Accedentibus particulis כלב extrudi solet ut כְּדָבָר pro כְּהַדְבָּר.

§. 43. Genus duplex, masculinum & fœmininum. Hujus ordinaria nota ה, & in nominibus in י. finidis, uti & participiis ת. E. g. טוֹב bonus טוֹבָה bona, עֶבְרִי *Ebraus*, עֶבְרִית *Ebreæ*.

§. 44. Numer. triplex: Singularis, Dualis & Pluralis. Dualis in solis nominibus natura vel arte geminis usitatus definit in ים. E. g. יָדַי.

§. 45. Pluralis è masculinis in ים. è fœmininis fit in ות ut; טוֹבִים boni טוֹבוֹת bonæ.

§. 46. In applicatione generis & numeri nota (α) ה (ut & ת Fœmininum) alias perire, ad in duali illud in ת mutari. (β) nomina orta è verbis geminantibus

Ain

Ain assumere Dages E. g. תמים pro
תמים. Cœtera dabit usus.

§. 47. *Casus* propriè nulli. Nam *Genitivus* è constructione deprehenditur : de qua suo loco. *Dativus* per præfixum ל : *accusativus* per את exprimitur. Unde nulla quoque hîc propriè loquendo *declinatio*. *Comparatio* itidem nonnisi sensuâlis : nam *Comparativus* per מן vel מ præ, *superlativus* per מאד valdè vel aliter circumscribitur.

HORA NONA.
DE PRONOMINE.

§. 48. *Pronomina* sunt vel *separata* vel *Inseparabilia*. *Separata* è Lexico vel usu peti possunt. Notetur saltem, PERSONALIUM casus obliquos per Affixa una cum præfixis particulis exprimi E. g. אני Ego, לי mihi, את me. RELATIVUM אשר est invariabile. INTERROGATIVA quæ, rei מי, מי.

§. 49. *Inseparabilia* s. AFFIXA sunt terminationes quædam, quæ appensæ nominibus exprimunt pronomina possessiva, verbis v. & particulis additæ personalia repræsentant. Et affixa quidem nominalia aliter sese in nominibus singularibus, aliter in pluralibus habent, prout evidenter patet è sequenti Schemate Affixorum nominalium :

B 2

AF-

⚙ & siquæ alia sunt peculiaris, usui re-
servanda.

§. 51. Eadem terminationes nominibus
singularibus affigi solitæ, etiam verbis (nec
non particulis) appendi solent & tum ex-
primere pronomina personalia, nisi quod
pro affixo primæ usurpatur וי, quod in
Præterito ante se habet Patach, in futu-
ro & alias Tere, quemadmodum & aliæ
quandoque vocales pro diversâ ratione ver-
bi variant, prout usus ostendet.

HORA DECIMA.

DE PARTICULIS ET STATU
CONSTRUCTO.

§. 52. PARTICULÆ *Separatæ* è
Lexico vel usu petendæ. *Inseparabiles*
sunt septem, quæ memoriali symbolo משה
וכלב includi solent, & aliis vocibus ad-
hærescunt.

§. 53. מ (è מן oriundum) præfigitur
per Chirec sequente Dages : מִמֶּנּוּ à par-
vo. Quod ex מִשְׁרָא prognatum per ״ se-
quente (in litera Dagesabili) Dages : מִשְׁרָא
quod fuit. הן præpositum interrogat &
ordinariè punctatur per ״ E. g. הֲבֵנָה
an filia ? in fine subnexum præcedente
Kamez *Locale* est, ut : הֲבֵנָה *versus*
montem ; aliquando merè *paragogicum*
ut : הֲבֵנָה pro הֵנָה.

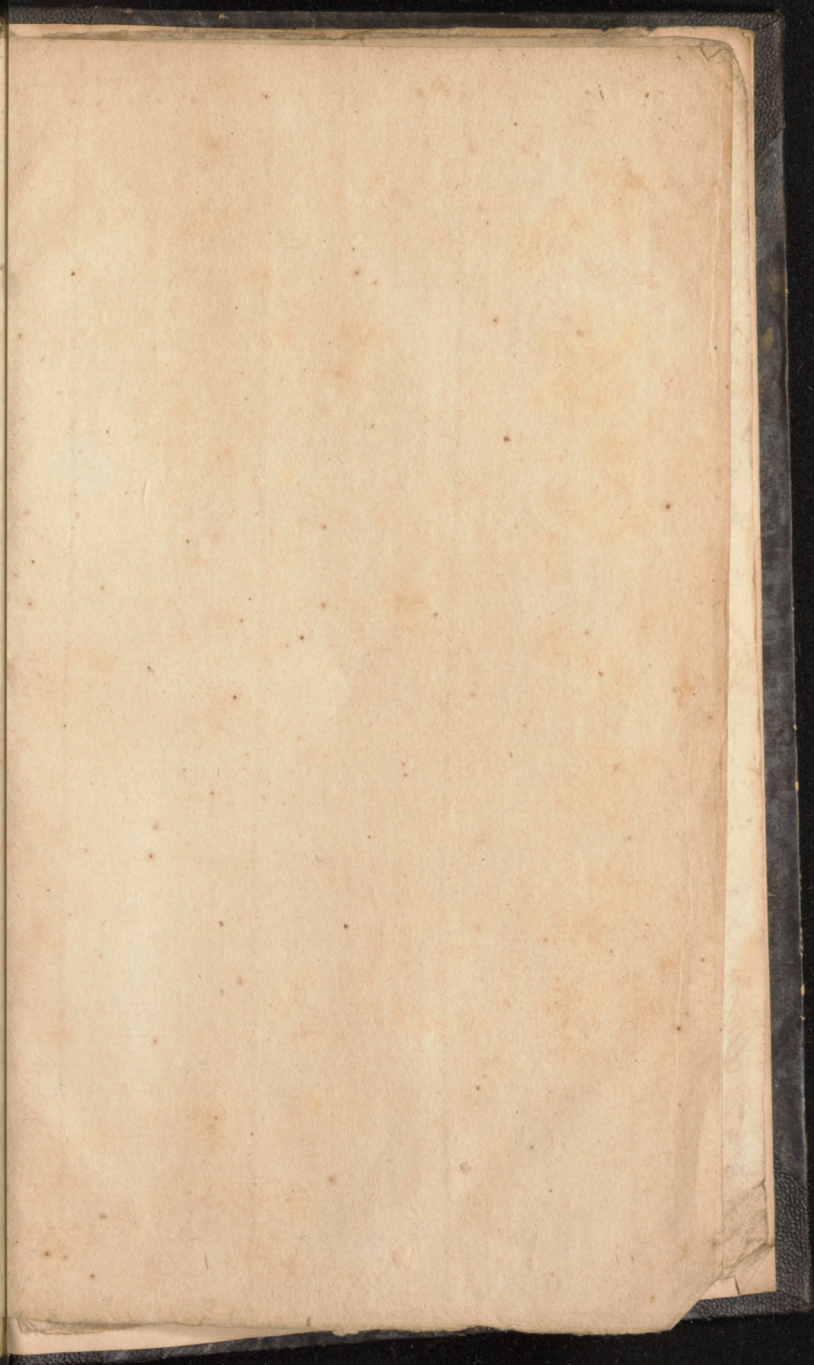
§. 54. Particulæ וכלב i. e. ו e. ב,
B 3 *secun-*

secundum, sicut, אָד, ב. in ordinariè præfiguntur per Scheva ut וְאֵרָאָה & *verbum*. Cæterum וָ & וְ ante accentum vicinum solent habere Kamez; וְ verò ante labiales & Schevatam quamlibet (Schva simplici) transit in וּ ut וּמוֹשֶׁה pro וְמוֹשֶׁה.

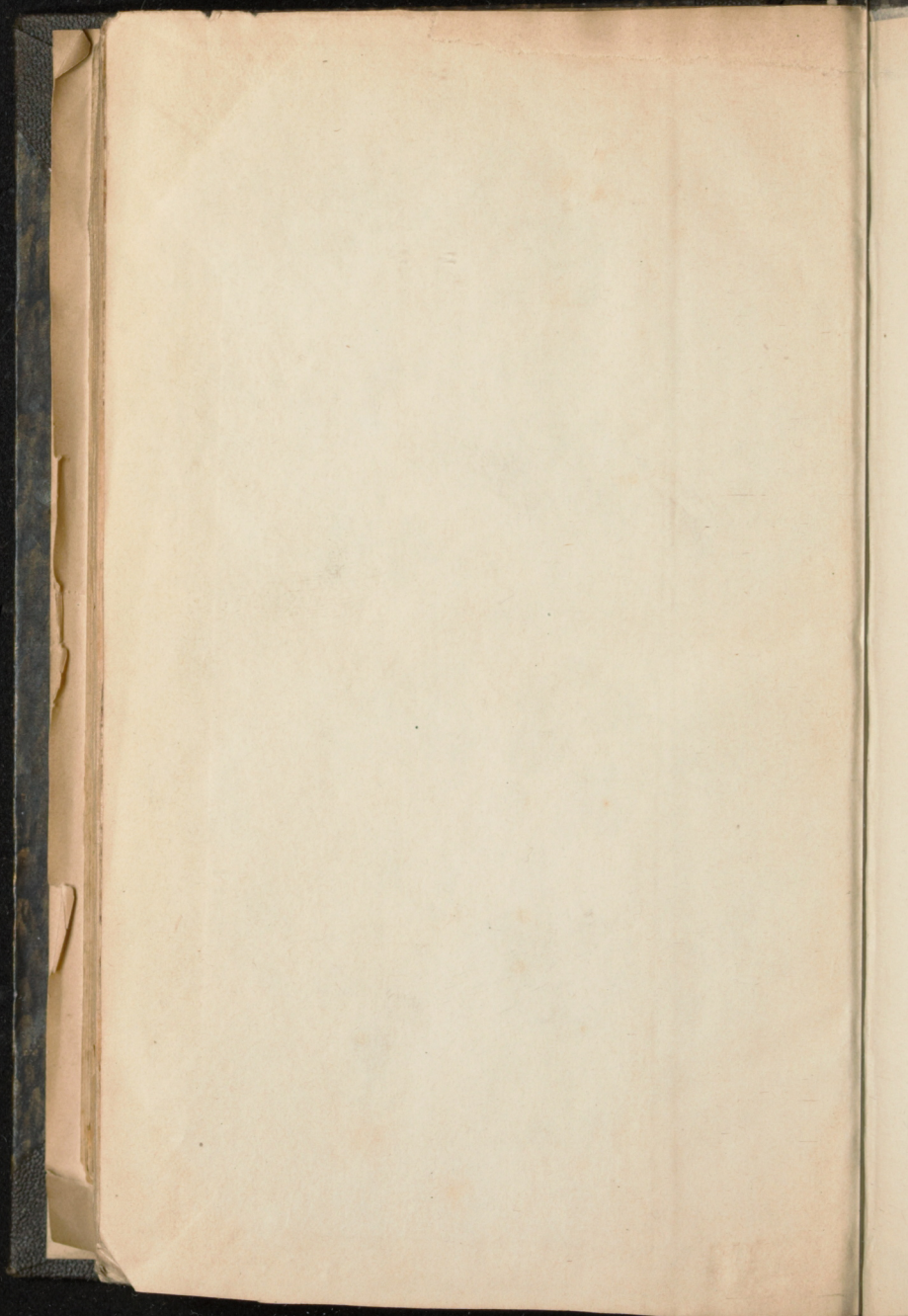
§. 55. *Vau* Futuro præfixum cum Patach sequente Dages convertit illud ratione significationis in Præt. ut : וַיִּפְקֹד & *visitavit*, quo casu I. in verbis quiescentibus וַיִּ, וַיִּ &c. retrahit tonum in penultimam. 2. in quiesc. וַיִּ causatur apocopen.

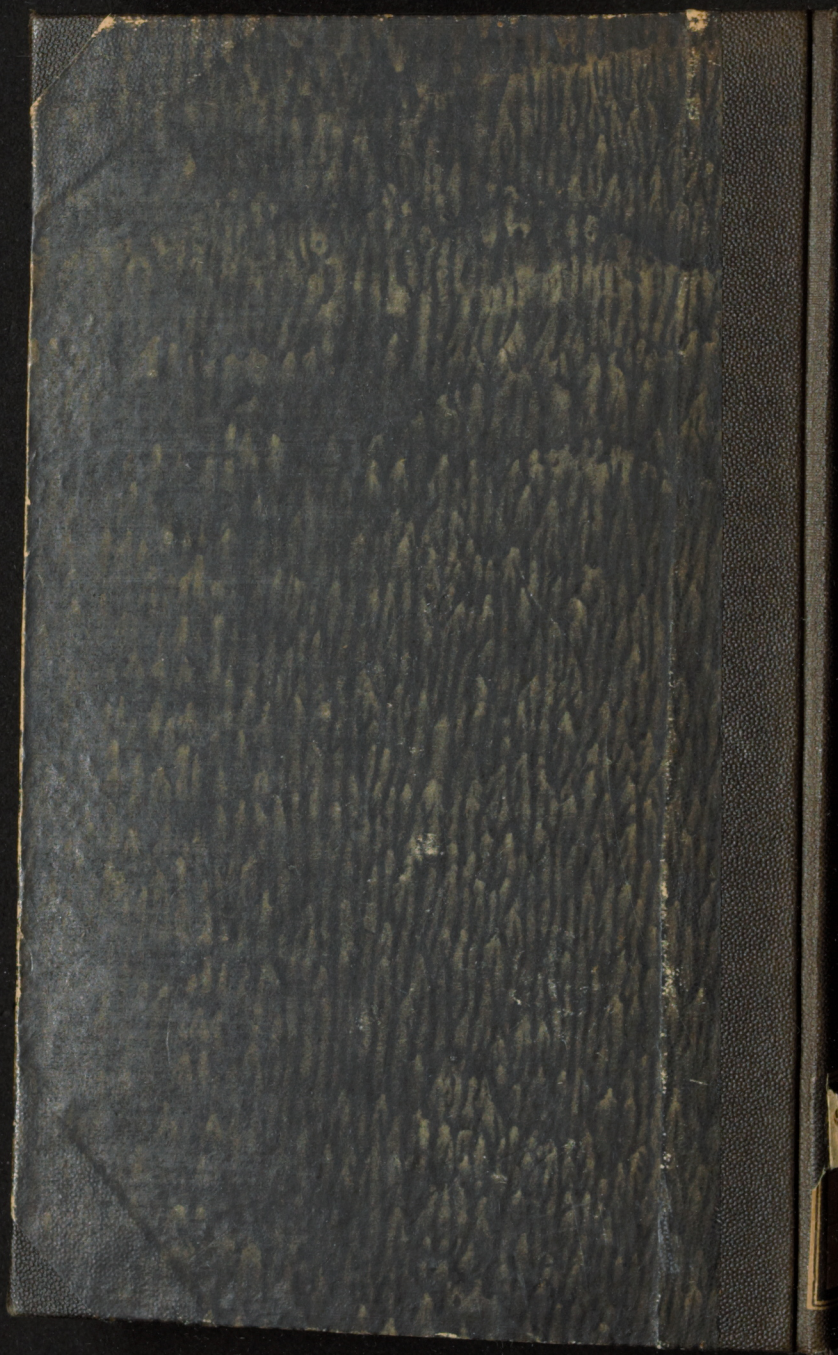
§. 56. In CONSTRUCTIONE cum primis ratio habenda Status constructi, de quo notanda est regula : In constructione duorum substantivorum ap. Ebraeos posterius non ponitur in Genitivo, sed prius in Statu constructo, qui consistit in nominis transformatione, ita ut terminatio הַ fœmin. transeat in תַּ, terminatio pluralis יִם & dualis יָם in יַ, & deinde mutantur quædam vocales, sc. in penultima (α) Kamez quodque purum & Tserè ante Kamez, in Scheva : (β) In ultima Kamez, ut & Tserè (maximè post Kamez) in Patach, & Segol ante הַ in Thesre E. g. וְתַתְּ pro וְתִתְּ. Cætera suppedabit usus.

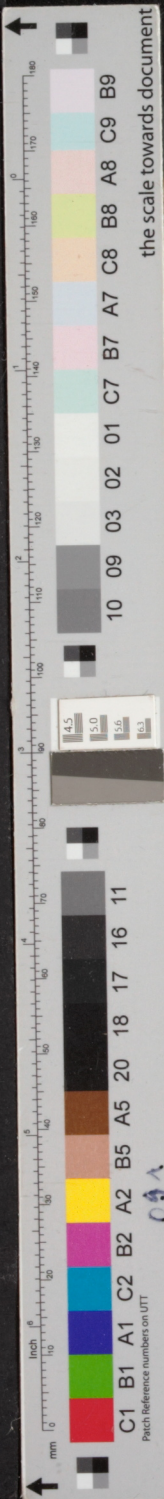
FINIS.

g.

73

tecum Ps. 5, 5. ist
d. דָּרַג peregrinari.
Der regulairen Form
Suffixo יִדְרָג weil
iscibilis ist, so läßt
hes gemeiniglich in
icht, da aber allhier
het Schurek in Kub-
em finale wird das
e verkürzet S. XIV.

, 23. ist 2 plural.

Eigentlich sollte
weil dieses ein Ver-
wird secunda radi-
en, und per dagesch
l. n. 4. und so heist
hierauf per arbitra-

Chirek in Kometz

Will jemand
iam permutationem
ierig zu wissen, wo
katuph herkommen
ht genug, daß ich
hum secunda radica-
hier muß ich wie-
ier das Cholem her,
דָּבָר so siße ich im
ie vorher.

olgen Ps. 38, 21.
ad rad דָּבָר cum
e es heißen דָּבָר.
hevata werden of-
ters